

[Knud Kristensen.]

Opfattelse, at Stigningerne var væsentligt større end i de Lande. Men det kan ikke være noget Bevis, selv om Prisstigningerne ikke har været større end i de Lande, for der kunde naturligvis have været foretaget Foranstaltninger, som medførte Prisstigninger, inden Varerne kom ind over Landets Grænser. Det er ikke noget Bevis for, at der ikke er foretaget saadanne Foranstaltninger herhjemme, som har medført en betydelig Prisstigning. Og jeg gad dog ogsaa vide, om nogen, der virkelig saglig vil se paa Sagen, kan tænke sig Muligheden af, at dette, at vi ikke kan købe, naar vi vil, og lade hvem der vil købe, og dette, at vi har en begrænset Indførsel, under det, som Forbruget kræver, ikke skulde føre til Prisstigninger.

Den højtærede Minister sagde, at det var helt forkert at rette Bebrejdelser mod Regeringen, for vi havde købt i de Lande af Hensyn til Landbruget. Nu skal jeg slet ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, for det ligger helt udenfor. Det, jeg talte om, var Prisstigninger af de bestemte Grunde, som ikke har noget med Handelsforbindelserne at gøre. Men jeg vil dernæst gerne sige, at hvis man har foretaget Indkøb til for høje Priser f. Eks. i Tyskland, er det i Strid med Udenrigsministerens Udtalelse om, at i Handelsoverenskomsten med Tyskland var der en Bestemmelse om, at hvis vi kunde købe billigere et andet Sted, saa var de villige til at sælge lige saa billigt til os; hvis Ministeren har ment, at noget saadant forelaa, og ikke har bevist for Tyskerne, at de var urimelige, saa har han paa en Maade forsumt sin Pligt.

Hertil vil jeg føje, at hvis det nu er rigtigt, at vi har købt for dyrt der, saa er det ikke først og fremmest og ikke udelukkende af Hensyn til Landbruget, men af Hensyn til hele Samhandelen med Udlandet for at faa Raastoffer tilbage igen. Jeg har tit gjort opmærksom paa, at her drejer det sig ikke om en speciel Eksporterhvervsinteresse eller Landbrugsinteresse, men om den størst mulige Samhandel med den Virkning, at der bliver den størst mulige Beskæftigelse herhjemme. Det er en Samfundsinteresse.

Men jeg siger endnu en Gang, at den højtærede Minister med sin Bemærkning slet ikke imødegaaer den Betragtning, at vi har købt for lidt, at vi har købt paa de uheldige Tidspunkter, og at der er købt af de mindre dygtige. Det har intet som helst med den Sag at gøre, at vi skulde købe i bestemte Lande.

Den højtærede Minister sagde, at han

havde paavist, at vi har gjort større Indkøb i 1939 end i 1938. Ja, Ministeren har bevist, at vi har købt flere Færdigvarer, men mindre af Raavarer, og at vor Eksport ogsaa er større, saaledes at der var Mulighed for større Indkøb i 1939 end i 1938. Men det er altsaa gaaget udelukkende paa Færdigvarer, der er indført mindre af Raastoffer, og de mindre forarbejdede Varer staar derimellem.

Min Anskuelse, at Danmark har en enestaaende Stilling med Hensyn til Valutapolitik, fastholder jeg, og Ministeren sagde jo ogsaa blot dette: at der var forskellige Former, men i øvrigt gør de ogsaa Indgreb i andre Lande. Ja, de gør vel nok Indgreb, men det, som er det enestaaende, og det, som har saa mange uheldige Konsekvenser, det er, at man ikke fører en Politik, saaledes at Tilbud og Efterspørgsel efter Valuta kan bestemme Prisen. Det er enestaaende for Danmark, saadan har man det, mig bekendt, hverken i Norge eller Sverige, i Holland, i Schweiz eller i England. Man paavirker Valutaen, men undgaar Rationeringen, hver Importør, der vil importere billigt, kan faa, hvad han vil. Men herhjemme har man indført Rationering, hele dette Bevillingssystem, som gør, at et offentligt Kontor varetager de faglige Folks Funktioner, hvad det naturligvis ikke kan gøre tilfredsstillende, hvorfor hele Forholdet paa mange Maader virker uheldigt.

Den ærede Ordfører spurgte, om Varelagrene vilde have været større, og om det var rigtigt, hvad Grossist-Sammenslutningen havde sagt. Det kan jeg ikke bedømme. Men jeg kan sige saa meget, at de Oplysninger, vi har faaet i Udvalget, viser, at Ministeren har gjort en stor Indsats for at gøre Lagrene mindre, ved at afslaa Indførsel af Varer, ogsaa fra de Lande, vi havde Aftaler med, og som vi kan sælge til. Det er for øvrigt ogsaa bevist i Forvejen. Jeg minder om, at vi i sin Tid — jeg tror, det var sidste Gang, vi havde Valutaloven til Behandling — fik Oplysning om, hvor meget der var afslaaet af Indkøb i Tyskland, altsaa Varer, som man var villig til at købe, og som gav Mulighed for større Eksport. Jeg nævner saadan noget som Kreaturer og Heste, der aldeles ikke kan komme i Betragtning over for England, for der vil man overhovedet ikke have disse Varer.

Med Hensyn til Arbejdsløsheden mener jeg, som jeg allerede har sagt, at det, man maa bedømme et Lands Arbejdsløshedstal efter, det er det Antal Personer, der melder sig, som ikke kan faa Arbejde, men i Stedet søger Understøttelse, enten af